

Postila Svatá všetečnost spadá do raného novověku, období velkého rozkvětu homiletiky. Právě díla jako je ona tvoří literární odkaz, který odráží komplexní lidskou zkušenost předchozích generací a vytváří podmínky pro literaturu následující.

Život Štěpána Františka Náchodského je zahalen mnohými tajemstvími.

Relativně strohé biografické údaje je možné vyčíst z dobových pramenů, jako jsou kroniky nebo hospodářské knihy. Sice subjektivním, zato velmi cenným pramenem zkoumání osobnosti autora je jeho vlastní dílo.

Postila se vyznačuje přesnou stavbou jednotlivých kázání. Poukázala jsem v jednotlivých kapitolách na hlavní rétorické principy: *movere* - pohnout, *docere* - poučit a *delectare* - pobavit. Každé novověké kázání by mělo všechny tři složky obsahovat. Záleží pak na individualitě kazatele, v jakém poměru budou ony tři principy v jeho homilii zastoupeny. Náchodský dbá všech tří. Ve své práci jsem, se podrobně jednotlivými homiletickými principy zabývala. Snažila jsem se sledované dílo nevytrhnout z kontextu své doby, ale pokusila jsem se některé aspekty postily porovnat s dalšími soudobými díly.

Cílem mé práce je poukázat význam postily Svatá všetečnost i jejího autora Štěpána Františka Náchodského. Svatá všetečnost vypovídá o raně novověké kultuře a myšlení. Poodhaluje duši kazatele a pomáhá nám vytvořit si představu, jaký byl tehdejší člověk, kterému byla postila určena.